

Sygn. akt II K 500/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15/02/2022 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Agata Makowska - Boniecka

Protokolant - st. sekr. sądowy B. M.

przy udziale Prokuratora - -----

po rozpoznaniu w dniu 15/02/2022 r.

sprawy:

R. S.

s. S. i E. z domu B.

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 29 sierpnia 2021 roku w C., na drodze publicznej kierował samochodem osobowym marki O. (...) nr rej. (...) znajdując się pod wpływem środka działającego podobnie do alkoholu, równoważnym ze stanem nietrzeźwości powyżej 0,5 promila w odniesieniu do alkoholu etylowego, mając we krwi amfetaminę w stężeniu nie mniejszym niż 660,4 ng/ml, stwierdzonym na podstawie badania krwi przez biegłego z Instytutu (...) w B.,

- tj. o czyn z art. 178a § 1 kk.

II. w dniu 29 sierpnia 2021 roku w C., w ramach wypadku mniejszej wagi, wbrew przepisom ustawy posiadał substancję psychotropową w postaci 1,57 grama brutto amfetaminy,

- tj. o czyn z art. 62 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **R. S.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia, stanowiącego występki z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

II. uznaje oskarżonego **R. S.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie II aktu oskarżenia, stanowiącego występki z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust. 3 wskazanej ustawy wymierza mu karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce jednostkowych kar grzywny wymierzonych oskarżonemu w punktach od I do II wyroku wymierza oskarżonemu karę łączną 160 (stu sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

IV. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu kary łącznej grzywny zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. jeden dzień zatrzymania w dniu 29 sierpnia 2021 r. w godz. 14:37 – 18:00, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy dwóm stawkom dziennym grzywny,

V. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci amfetaminy w ilości pozostałej po badaniach 0,48 g netto i zarządza jej zniszczenie,

VI. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego przepadek dowodu rzeczowego w postaci woreczka strunowego jako przedmiotu służącego do popełnienia przestępstwa, wymienionego w wykazie dowodów rzeczowych nr I/222/21/P i zarządza jego zniszczenie,

VII. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000,- zł (pięć tysięcy złotych),

VIII. na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat,

IX. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 29 sierpnia 2021 r. przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania prawa jazdy odpowiada jednemu dniowi zakazu prowadzenia pojazdów,

X. wymierza oskarżonemu opłatę sądową w kwocie 160,- zł (sto sześćdziesiąt złotych) i zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Chełmnie koszty postępowania w kwocie 945,03 zł (dziewięćset czterdzieści pięć złotych trzy grosze).

Ponieważ wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd ograniczył uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 500/21</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i			

o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			

2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I, II	R. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Zgodnie z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Zgodnie z art. 62 ust. 3 w wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Nie ulega wątpliwości, że oskarżony posiadając substancję psychotropową w postaci amfetaminy o wadze 1,57 grama wypełnił znamiona w/w przepisu.

Zgodnie z art. 178 § 1 k.k. kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Swoim zachowaniem oskarżony wypełnił znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. Prowadził on bowiem samochód osobowy będąc pod wpływem amfetaminy w stężeniu nie mniejszym 660,4 ng/ml, określonym na

podstawie opinii toksykologicznej Instytutu (...) w B.. Amfetamina jest środkiem działającym podobnie do alkoholu w myśl rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 16 lipca 2014 r. w sprawie wykazu środków działających podobnie do alkoholu oraz warunków i sposobu przeprowadzania badań na ich obecność w organizmie. Stwierdzone we krwi R. S. stężenie amfetaminy było wyższe aniżeli próg stanu „pod wpływem” wg wytycznych środowisk naukowych, wynoszący 50 ng/ml.

	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. S.	I, II	I, II	Sąd uznał, że karami adekwatnymi do wagi popełnionych czynów i wysokiego stopnia ich

społecznej szkodliwości
będą odpowiednio kary:

1. 50 (pięćdziesięciu)
stawek dziennych grzywny
z ustaleniem wysokości
jednej stawki na kwotę 10
(dziesięciu) złotych – za
czyn z art. 62 ust. 1 i 3
ustawy o przeciwdziałaniu
narkomanii,

2. 150 (stu pięćdziesięciu)
stawek dziennych grzywny
z ustaleniem wysokości
jednej stawki na kwotę 10
(dziesięciu) złotych – za
czyn z art. 178a § 1 k.k.

Przepis art. 53 k.k.
stanowi, że sąd wymierza
karę według swojego
uznania, w granicach
przewidzianych przez
ustawę, bacząc by
jej dolegliwość nie
przekraczała stopnia winy,
uwzględniając stopień
społecznej szkodliwości
czynu oraz biorąc pod
uwagę cele zapobiegawcze
i wychowawcze, które
ma osiągnąć w stosunku
do skazanego, a
także potrzeby w
zakresie kształtowania
świadomości prawnej
społeczeństwa.

Wymierzając karę sąd
uwzględnia w
szczególności motywację
i sposób zachowania
się sprawcy, popełnienie
przestępstwa wspólnie z
nieletnim, rodzaj i stopień
naruszenia ciążących na
sprawcy obowiązków,
rodzaj i rozmiar ujemnych
następstw przestępstwa,
właściwości i warunki

osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu. Przy tym, okoliczności wpływające na wymiar kary uwzględnia się tylko co do osoby, której dotyczą.

Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył przyznanie się oskarżonego do winy, wolę koncyliacyjnego zakończenia postępowania (ograniczenie przewodu sądowego) oraz jego wcześniejszą niekaralność.

Do okoliczności obciążających należało zaliczyć:

- wysoki stopień intoksykacji narkotykowej – ponad dziesięciokrotnie wyższy aniżeli próg stanu „pod wpływem” wg wytycznych środowisk naukowych, wynoszący 50 ng/ml,
- kierowanie samochodem w ciągu dnia (ok. 14:40), gdy ruch na drogach siłą rzeczy jest większy, po jednej z głównych ulic (...),
- prowadzenie pojazdu niemal bezpośrednio po zażyciu narkotyków, gdzie oskarżony musiał mieć świadomość, że narkotyk oddziałuje na jego stan psychofizyczny.

Zarówno przepis art. 178a § 1 k.k., jak i art. 62 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.

przewidują trzy rodzaje kar: grzywny, ograniczenia wolności oraz pozbawienia wolności w wymiarze odpowiednio od 1 miesiąca do 2 lat (art. 178a) albo od 1 miesiąca do 1 roku (art. 62 ust. 3).

Logika nakazuje jednak przyjąć, iż R. S. nie należy do kategorii sprawców na tyle zdemoralizowanych, wobec których orzeczenie kary służącej izolacji od społeczeństwa jest jedyną zasadną formą reakcji prawnokarnej, lecz przeciwnie - dla realizacji celów kary najbardziej adekwatna będzie sankcja o charakterze finansowym. W ocenie Sądu orzeczone w przedmiotowej sprawie kary nie rażą zbyt dużą surowością i są sprawiedliwą odpłatą za popełnione czyny.

Brak poszanowania dla porządku prawnego, którym wykazał się oskarżony, świadczy o niezrozumieniu norm społecznych i prawnych, a nawet swojego rodzaju niedojrzałości społecznej, choć niewątpliwie popełnione przez niego czyny miały charakter incydentalny. Sąd stanął na stanowisku, że wobec takich właśnie sprawców większą dolegliwością będzie konieczność poniesienia określonej dolegliwości finansowej, niż izolacja penitencjarna.

R. S.	III	III	<p>Czyny oskarżonego pozostają w zbiegu realnym, a więc Sąd zobowiązany był wymierzyć za nie karę łączną na podstawie art. 85 k.k. Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. mającym podstawowe znaczenie dla granic i wymiaru kary łącznej Sąd mógł zastosować zasadę pełnej kumulacji i orzec wobec oskarżonego karę łączną 200 stawek dziennych grzywny, natomiast stosując zasadę asperacji karę 160 stawek dziennych grzywny. Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 (Dz.U. z 2020, poz. 1086 – dalej ustawa (...)19) – przy orzekaniu kary łącznej nie jest już możliwe zastosowanie zasady pełnej absorpcji. Sąd rozważył czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary, istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak (wyrok SN z 25 października 1983 r., IV KR 213/83, OSNKW</p>
-------	-----	-----	---

			<p>1984, nr 5–6, poz. 65, z glosą L. Paprzyckiego, NP 1986, nr 3, s. 112). Między przestępstwami oskarżonego, objętymi realnym zbiegiem istnieje niezbyt bliska więź przedmiotowa, są to przestępstwa różnego rodzaju, choć popełnione w bliskim związku miejscowym i czasowym, godzące w różne dobra. Stąd też Sąd zastosował zasadę częściowej kumulacji i wymierzył oskarżonemu karę łączną 160 (stu sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.</p>
R. S.	VII, VIII	VII, VIII	<p>Mając na uwadze treść art. 42 § 2 kk orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w przedmiotowej sprawie było obligatoryjne. Najtrudniejszą kwestią był wymiar środka karnego. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 1982 roku (sygn. akt V KRN 106/82, OSNPG 82/9-9/108) ratio legis zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych polega na tym, by osoby nieprzestrzegające zasad bezpieczeństwa, zagrażające bezpieczeństwu ruchu czy to z braku wyobraźni, czy z braku poczucia odpowiedzialności – z ruchu tego wyłączyć, gdyż jest to najskuteczniejszy</p>

sposób wzmożenia
bezpieczeństwa na
drogach.

Problem polega na tym, iż w danej, konkretnej sprawie Sąd musi rozważyć, jaki okres zakazu jest właściwy. Trudno jednak przyjmować jakiś matematyczny wzór przeliczając stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu na lata zakazu, pomijając oczywiste różnice, dotyczące cech indywidualizujących poszczególnych sprawców tego typu przestępstw. Jedynym sposobem prawidłowego wymiaru zakazu jest prześledzenie zasad z art. 53 kk. Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony powinien być wykluczony z ruchu drogowego jako kierowca na okres 4 lat (czyli o 1 rok dłuższy od minimalnego), gdyż orzeczenie zakazu w minimalnym zakresie byłoby zdecydowanie nieuprawnionym pobłazaniem dla czynu oskarżonego i stałoby w rażącej dysproporcji wobec praktyki tutejszego Sądu orzekania zakazów dłuższych wobec sprawców w stanie upojenia alkoholowego (albo o wysokim stężeniu narkotyków we krwi, tym bardziej tzw. narkotyków „twardych”), czyli byłoby wbrew zasadom prewencji generalnej.

Za orzeczeniem zakazu na okres 4 lat przemawiały w/w okoliczności obciążające:

- wysoki stopień intoksykacji narkotykowej – ponad dziesięciokrotnie wyższy aniżeli próg stanu „pod wpływem” wg wytycznych środowisk naukowych, wynoszący 50 ng/ml,

- kierowanie samochodem w ciągu dnia (ok. 14:40), gdy ruch na drogach siłą rzeczy jest większy, po jednej z głównych ulic (...),

- prowadzenie pojazdu niemal bezpośrednio po zażyciu narkotyków, gdzie oskarżony musiał mieć świadomość, że narkotyk oddziałuje na jego stan psychofizyczny.

Sąd zważył także omówione wcześniej okoliczności łagodzące, a także fakt, że pozbawienie oskarżonego prawa jazdy wszystkich kategorii nie pozbawi go faktycznej możliwości zarobkowania, gdyż pracuje jako mechanik. Oskarżony nie jest jedynym żywicielem rodziny, nie ma nikogo na utrzymaniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat.

			<p>Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000,- zł, czyli minimalnej, mając na uwadze sytuację finansową oskarżonego i relatywnie niskie osiągnięte dochody oraz konieczność realizacji innych zobowiązań finansowych wynikających z wyroku.</p>
R. S.	V, VI	V, VI	<p>Sąd na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci amfetaminy w ilości pozostałej po badaniach 0,48 g netto i zarządził jej zniszczenie.</p> <p>Sąd na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego przepadek dowodu rzeczowego w postaci woreczka strunowego jako przedmiotu służącego do popełnienia przestępstwa, wymienionego w wykazie dowodów rzeczowych nr I/222/21/P i zarządził jego zniszczenie.</p>
<p>5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. S.	IV	IV	Sąd na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu kary łącznej grzywny zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. jeden dzień zatrzymania w dniu 29 sierpnia 2021 r. w godz. 14:37 – 18:00, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy dwóm stawkom dziennym grzywny.
R. S.	IX	IX	Sąd na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 29 sierpnia 2021 r. przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania prawa jazdy równa się jednemu dniowi zakazu prowadzenia pojazdów.
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia,			

<p>dlatego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. KOSZTY PROCESU</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>X</p>	<p>O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 627 k.p.k. Dlatego Sąd wymierzył oskarżonemu opłatę w kwocie 160 zł na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku Nr 49 poz. 223 ze zm.) i obciążył go wydatkami postępowania w kwocie 945,03 zł, na które złożyły się wydatki postępowania przygotowawczego w kwocie 925,03 zł (k. 104) i ryczałt za doręczenia w postępowaniu sądowym w kwocie 20 zł.</p>	
<p>8. PODPIS</p>		